

særlig den socialdemokratiske — skal bringe rigtige Oplysninger, i sin Tid stillede sig saaledes, at der blev udstedt en Lov imod Venstres Presse, fordi den daværende Regering paastod, at denne bragte opdigtede og forvanskede Kendsgerninger. Nu er man blevet ældre, nu gaar man i Kloster, nu er man dydig forarget over Blade, der bringer urigtige Oplysninger for at vække Had mellem Lag eller Dele af Befolkningen — var det ikke saaledes, det hed?

Efter at man saaledes har erklæret, at man godt kan skaffe rigtige Oplysninger, naar man vil, efter at man har kritiseret den socialdemokratiske Presse, kommer Ministeren i Dag og siger: Det, jeg sagde den Dag, var helt fejl, alt, hvad jeg fortalte, gjaldt slet ikke den Mand. Og naar man læser igennem, hvad Stabssergenten og Lægen ude paa Frederiksberg Sygehus har sagt, kan det ikke en Gang passe, det vil sige, det kan nok passe, at de har sagt det, men det er ganske urigtigt, ganske meningsløst, at de paastaar, at Manden blev ved at tigge om at komme til Sønderjylland, skønt den vedkommende Mand var indlagt paa Sygehuset. Det er givet, at den højtærede Minister tog fejl, den Dag han gav de Oplysninger; og det er ogsaa givet, at den Slags Fejltagelser kan uhyre let ske. Men saa tror jeg, at den højtærede Minister for sin egen Skyld en anden Gang skulde være lidt mindre nøjeregnende, hvis et Blad kommer til at give en Oplysning, som ikke i alt kan staa til Troende. Nu tror jeg dog, den højtærede Minister vil give mig Ret i, at naar vi skal undersøge en Sag, som angaar Militærvæsenet, har Forsvarsministeren nok saa god Adgang til at faa rigtige Oplysninger som et socialdemokratisk Blad, og hvis de begge to begaar en Fejl, er Fejlen større for Ministeren end for Bladet.

Her er der en Mand, der er indkaldt til Sikringsstyrken — eller hvad vi skal kalde det — i Sønderjylland; han flygter fra sin Afdeling, kommer hjem og dør. Han viser sig at have været Genstand for en urigtig Lægebehandling. Synes saa den højtærede Forsvarsminister, at den socialdemokratiske Presse — jeg kan for Resten tage Venstrepressen med — skulde sige: Det kommer ikke os ved, det rager ikke os, det maa gaa, som det kan, der er ikke der noget at faa undersøgt? Det forekommer mig fuldkommen paa sin Plads, at denne Sag blev draget frem til Undersøgelse, og det, vi har faaet at vide i Dag, bekræfter, at denne Undersøgelse var paa sin Plads.

Det, jeg gerne vil sige, er dette — det

skal ikke være nogen Kritik eller Bebrejdelse, fordi Ministeren kommer helt hen i Taaget, kan jeg sige, med Oplysninger, som aldeles ikke har med denne Sag at gøre —: den Omstændighed, at den højtærede Minister, som dog har langt bedre Adgang end andre til at skaffe sig Oplysninger, kan begaa saadanne Fejltagelser som dem, der her er Tale om, bør give den højtærede Minister —, der endnu i Dag tror, at der er Grund til at angribe den socialdemokratiske Presse, fordi man maaske kan finde, at den i Sager angaaende Militærvæsenet i enkelte Tilfælde bringer Oplysninger, som ikke er fuldkommen rigtige — en Belæring om, hvor let det kan ske, at saadanne Fejltagelser indløber. Saa vil han maaske en anden Gang undlade at rette den Slags heftige Anfald, som han her er fremkommet med, mod et Blad, fordi det viser sig, at en eller anden af de Oplysninger, det har bragt, ikke har været fuldkommen paalidelig.

Formanden: Efter at Forsvarsministeren har erklæret, at Aktstykkerne denne Sag vedrørende vil blive forelagt Finansudvalget, anmoder jeg ærede Medlemmer om at komme bort fra dette Spørgsmaal, som jo ikke vedrører det Lovforslag, vi i Dag behandler.

Forsvarsministeren (*Klaus Berntsen*): Jeg er enig med Formanden i ikke at fortsætte Debatten om denne Sag længere, da den nu vil blive henvist til Finansudvalget, hvor alle Aktstykkerne vil komme til Stede, alle Oplysninger vil blive givet, og alle Afhøringer af den afdøde Kammerater og alt, hvad der i øvrigt vedrører dette Forhold, vil blive belyst saa tilstrækkeligt som muligt. Men jeg skal dog gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, der saa ivrigt forsvarede Bladet „Social-Demokraten“ og syntes, det var forfærdeligt at tænke sig, saadan som jeg optraadte mod det Blad. Naar man har læst „Social-Demokraten“ og set, hvorledes dette Blad behandler andre Mennesker, er det næsten rørende at høre, at man fra den Side er saa ømskindet, naar der tages lidt haardt paa „Social-Demokraten“'s Meddelelser. Dette Blad tager sandelig ikke med Fløjlshandsker paa sine Modstandere; snart er det den ene, snart den anden Minister, som maa holde for, og som omtales i de voldsomste Udtryk, Sproget ejer, og Bladet giver de Sager, hvorom der er Tale, den mest hensynsløse Behandling. Jeg finder det derfor mærkeligt, at man fra den Side kan føle sig saa stødt over, at der en Gang tages lidt haandfast